

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER: VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadóhivatal:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám alatt a könyvnyomdában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetésny, nyilttér és egyéb felszólalás.

Ismeretlen kéztől és névtelenül érkező közleményeket nem adunk ki.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 15 fillér. Többeszi hirdetésnél árkedvezmény. Nyilttér sora 50 fill.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben postautalványon! eszközölhető. Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A munkáskórház érdekében.

Egy nagy jelentőségű mozgalom indult meg városunk területén akkor, mikor a kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatóságától kipattant az eszme, hogy a felvidék beteg munkásai részére Rimaszombatban egy nagyobb szabású kórház, s a tüdőbeteg munkások részére a megye legalkalmasabb helyén szanatórium állíttassék.

Érthető és teljesen indokolt az, ha a közönség ezt a nemes eszmét meleg szeretettel fogadja s a sok mindenféle társadalmi és egyéb adók mellett nem tagadja meg néhány fillérvnyi vagy koronányi adományát a szép cél előmozdításától. Hiszen csak a napokban láttuk — s jól esett tapasztalni, hogy az existenciáért küzdő derék cigányzenészeink rövid egy-két óra alatt mintegy 60—65 koronát muzsikáltak össze e célra. Nem dicséretes dolog-e ez s a szép példaadás mellett nem beszél-e elég hangosan és komolyan arról, hogy mennyire megérdemli ez az eszme az erkölcsi és anyagi támogatást, melynek érdekében ők is készséggel meghozzák áldozatfilléreiket?

Igaz, hogy vármegyénkben két közkórház is van: az immár 26 év óta fennálló vármegyei közkórház Rimaszombatban és a rozsnói nyilvános Kósa-Schopper közkórház s ezek a kerületi munkásbiztosító pénztár beteg tagjait befogadták, nekik gondos, jó ellátást, megfelelő ápolást biztosítottak, azonban ezen kórházak nem fejlődnek annyira, hogy például 5—6 vármegyei munkásbiztosító pénztárának beteg tagjai részére helyet lehetne biztosítani.

A vármegyei közkórház e 26 év alatt csak a fertőző pavillont, a szülészeti osztály részére a pavillont és a gondnoklakást építette a főépületen kívül, s a télen át hónapokig 130—150-ig

terjed a napi létszám, úgy hogy sokszor már alig helyezhető el a jelentkező beteg.

De a fő irányelv, a mi vezette a pénztár igazgatóságát az akció megindításában az, hogy a törvény értelmében az országos pénztár kötelei kórházakat és szanatóriumokat létesíteni beteg tagjai részére. Egyelőre Budapesten egy ilyen nagy kórház felállítása tervezetik, s az igazgatóság arra gondolt, hogy miután már némi alap — néhány ezer korona — van is e célra, a munkaadók, munkások önkéntes megadótatása, s a társadalom és intézmények támogatása mellett lehetne egy olyan alapot teremteni, melynek felmutatása esetén az Országos Pénztár bizonyára hajlandó volna arra, hogy a felvidék részére városunkban létesítse a törvény által előírt kórházat, s a közel vidéken a tüdőbetegeknek külön szanatóriumot.

Főleg az arról beszélünk, hogy ez mennyire érdeke a vármegyének és városnak. Vasutunk nem fejlődik, katonaságot hiába remélünk, gyáriparunk nem erősödik, érdekünk, hogy legalább intézményeket biztosítsunk magunknak. S a város telekadás és kedvezmények nyújtása által egy hatalmas és közvetett uton szépen jövedelmező intézményt nyerne, ha területén egy 2—300 ágyra berendezett nagy munkáskórház létesítenék, mely nem érintené a vármegyei közkórház érdekeit, mert ez nyugodt irányban fejlődhetné továbbra is, s a munkáskórházban csakis több vármegyei kerületi pénztárainak tagjai, kik eddig saját vármegyéjük kórházában nyertek elhelyezést, nyernének felvételt.

Az utóbbi időben alig jutott napfényre gondolat, mely iránt nagyobb érdeklődés lett volna tapasztalható, s mi azt hisszük, hogy nemcsak a kórház eszméje, hanem a szegény szerencsétlen tüdőbetegek szanatóriumának eszméje

is fozozza az érdeklődést. Ezek iránt oly nagyfokú a szájalom, hogy országszerte állandóan gyűjtenek a szerencsétlenek lehető megmentésére.

Megérdemli az eszme, hogy támogassuk, s lapunk készséggel áll a nemes ügy szolgálatába, s üdvözli a kereskedő ifjakat is, kik f. hó 22-én e célra mulatságot rendeznek.

Lapunk hasábjain a gyűjtés eredményét közölni fogjuk s mi is elfogadunk a jótékony, nemes célra adományokat.

A gyűjtést megindítjuk azzal, hogy lapunk szerkesztősége e célra 20 koronát adományoz.

Utóhangok a rimaszombati református papválasztáshoz.

Lezajlottak végre a rimaszombati második papi állás betöltése alkalmából lábra kelt mozgalmak, s lapunk, mint a közvélemény organuma, midőn egyrészt tanúságot tett arról, hogy tisztelendő *Simon Mihály* személyében a református egyház egy rokonszenves jó papot ültetett be *Szalóczy Dániel* helyébe, s hogy az ő megválasztásába a dr. *Hetessy Kálmán* lelkész pártbívei is megnyugodtak, — akkor egytűl sajnálattal kell teletölteni azt, hogy a győztes párt oly eszközket is igénybe vett a pártbívek toborzásánál, a melyek egyeseknek nemcsak érzékenységét, de benső érzelmeit s belbecsét is sérelmesen illették. Ilyen támadásoknak volt kitéve többek között az egyház első papja nagytiszteletű pálóczi *Czinke István* is.

Az egyháztanács a papválasztás eredményével f. évi január hó 2-án tartott ülésében foglalkozván, következő kijelentést tett és örökített meg jegyzőkönyvében:

„Jóllehet az egyháztanács túlnyomó többsége a legnemesebb intenciókból és a legtisztább szándéktól vezéreltetve más jelölt mellett foglalt állást és úgy elsőrendű qualificációjánál, mint több rendbeli papi jó tulajdonságánál fogva dr. *Hetessy Kálmán* óhajtott gyülekezetünk második lelkészeül megnyerni, most a vá-

TÁRCZA.

Szilveszter-est Dobsinán.

Irtá: ALIQUIS.

Fent bérezes Gömör-északi határán; — ott, hol az égbolt esőkolja az örök zöld fenyő által koszorúzott meredek szikla-csúcsokat; — ott, hol a királyság kering és vész el a szem elől a nagy mindenség végtelen légtengerében; — ott, hol még a barlangi medve nem egyszer birokra kél a szarvas-gimmel és agyarral; — ott, hol a föld gyomra nem tüzet, de nemes érczet és jeget rejt méhében; — ott e romantikus regényes szép vidéken, a Kis-Kárpátok tövében, — szerényen huzza meg magát egy völgykatonában Dobsina városa, melynek első hajléka még a XII-ik században épült és minden valószínűség szerint Zsigmond király volt az, ki az első jó érzésű és szorgalmas német családokat a XIV-ik században, e szép helyen megtelepítette.

Azóta századokon át e vidék képe nem változott. Ma is azok a színvegyületek satiozzák a bérceket és völgyeket, melyeket a teremtés reá lehel. Ma is ugyanazon fellegek takarják sokszor a Csuntavát és Langenberget stb. és cikáznak vihar alkalmával a villámok, melyek századok előtt sem voltak képesek a felhőkarczó gránit óriásokat megingatni. Csak a kultúrában történt nagy változás. Ujabb és újabb bányákat fedeztek fel a föld mélyében és a múlt század közepe táján tárták fel a világhírű dobsinai jégbarlangot, melyet sajnos évről-évre több külföldi, mint hazai turista látogat.

Bár Dobsina lakosairól minden időben, különösen hazafiaság tekintetében, csak a legjobbat olvassuk és írhatjuk le a jövő történelem lapjaira, mégis a jó hazafias német-ajku lakosság is az utolsó évtizedekben nagy változáson ment keresztül. A dobsinaiak a munkát mindenkor szerették és a történelem úgy emlékezik meg róluk, mint szorgalmas és nem pazarló emberekről. Az utóbbi időkben azonban már az édes hazai zengzengés magyar szót is annyira megszerették, hogy a polgárság egy parányi kivétellel már magyarul beszél.

Ily nemes hazafias érzelmű lakosságról tehát, kik a pezseti harcokban mindenkor az első között sora-

koztak, csak a legnagyobb elismeréssel emlékezhetünk meg.

Elismerésünket csak fokozza, illetve állításunk mellett fényesen tanuskodik az ottan öszpontosított sok iskola, melynek tanárai előtt méltán zászlónkat kell meghajtanunk. E nemes testület az, mely a sok száz gyermek zsenge szívébe korán palántálja a hazafias érzelmeket és a művelődés kulturáját. S ezek a derék férfiak még ezzel sem elégednek meg; de az „előre” jelszó alatt más és más módot keresnek a város és iskolák fejlesztése érdekében.

Ennek a törekvésnek adták az elmúlt év utolsó napján rendezett hangversennyel is ragyogó tanujelét, mely estélyre, — ha igazságosan akarunk kritikát gyakorolni, — csak a kitértető „műestély” bélyegét nyomhatjuk reá. Ha nem csalódunk az estély gondolata *Halasi Jenő* iskola igazgató rendező-bizottsági elnök agyában fogamzott meg és a kivitelben siettek neki segédkezet nyújtani, a tantestület többi tagjai, derék collegái.

De a terv még egymagában semmi: csakis egy nemes gondolat, a mihez azután eszközök kellene. Az eszközöket pedig megtalálták a magyar művészet gyöngy-sorában, melyből sikerült nekik a legtündöklőbbeket kiválogatni és Dobsina város, valamint a vidék közönségének bemutatni.

Ez ékes valódi gyöngyökkel tették tehát ragyogóvá, a soha nem feledhető 1909. év Szilveszter-estélyét, melynek karatai a tanítás, a magyar iskola oltárára hullottak.

Válogassuk sorra e gyöngyöket úgy, mint azt *Halasi*, a szerencsés halász az előre kiadott programra feltűzte.

Az első *Sárkány* Anna urleány, ki dobsinai előkelő család szülötte és lelke vágyát követve, a wieni conservatoriumban egyéni passzióból képezi magát az énekművészet nehéz mezején. Pár év előtt felszállt már tehetsége a csendes kis városban s vágyát és erőt érezve szívében, az énekesnői pályára szánta magát. Ez estélyen volt alkalmunk először idehaza nyílt színen hallani gyönyörű hangját, melyből a szív melege és az érzés bűvölő hatása sugárzik ki. De ennél is több, midőn honleányi szíve a terített asztal mellett dobban meg és önkénytelenül *Fráter* Loránd, az első magyar férfi dal-költő és énekes jut eszünkbe, kivel együtt hódítaná meg a férfi és női szíveket.

Mellé sorakozott *Fabián* Gitta urleány Debreczenből, ki Dobsinán járt iskolában és hálából eljött hegedűjével, hogy megolvassza a sziklák és emberek jég-szívét. Mit írjunk e bájos művésznőről? Hiszen nekünk oly remek játékban még nem volt részünk, tehát el sem tudnók méltóképen bírálni. Annál nagyobb lehet tehát az érdem és elismerés, hogy nekünk laikusoknak is apró kacsoival a szívébe markolt és összes érzelmi hurjainkat tépte fel, mikor kitűnő straduáriusa megszólalt. Játékát a nagyközönség számos újraval, gyönyörű csokorral és szünni nem akaró tapssal jutalmazta. Majd következnek *Mikulik* József urasszony, kit már több hangversenyről ismerünk, s ki a vidéki kísérők legjelesebbje. Finom érzéke, zenei talentuma és technikája úgy kezeli a zongora billentyűit, hogy még a leghíresebb zongorista és kritikus sem akadhat meg azon. Mint a multban, úgy most is az ő nevéhez fűződnek, a rozsnói és dobsinai hangversenyek sikerei.

Most egy pillanatra elül a tombolás és taps zaja, hogy megpihenjenek a felkeltett érzelmek és megráztató idegek. Elfajtott csendben várja mindenki a következő számot. Nem soká van időnk pihenni, mert *Bárdossy* Irén Nagyrőce és *Bazilidesz* Mária Jolsva városának boldog szülöttjei, így vármegyénk büszkeségei, urleányok lépnek a dobogóra. Kísérletükben van egy gyönyörű kis szöke leány, kiről szerénységét és fiatal korát tekintve, el sem hinnők, hogy miféle szándékkal meri követni e két nagy művésznőt. Csak akkor ámulunk el, midőn bátran a zongora mellé ül és megüti az első billentyűt. Ez a kis fényes csillag a zenei világban *Fényes* Margit zeneakadémiát végzett urleány Budapestről. Próbán nélkül áll össze e művészi triumviratus és oly triót rögtönöz, mely ámulatba dönti a hallgatóságot.

Bárdossy Irén, a zenei világ egyik legkimagaslóbb alakja nem szorul már a mi egyszerű kritikánkra és azt a nagy zenei tehetséget, kiről a wieni és budapesti zenei művész-világ már évek előtt a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott, nem is merjük szerény tollunkra venni. Csak egyet, hogy első büszkeségünk, ki mindenhol kivívta a gömöri nevet!

Bazilidesz Mária azonban, kit már országosan csak úgy ismernek, hogy a bájos *Manczika*, megfogja engedni nekünk, hogy vele foglalkozzunk. Képzelve el a kedves olvasó, hogy egy Junói termettü élete tavaszán virul

lasztás lezajlása után a megválasztott lelkész: *Simon Mihály* urat testvéri szeretettel fogadja; teljes jóindulattal és azon elhatározásával biztatja, hogy az egyháztanácsban — itteni működése alatt — mindenkor hűséges segítő társakra talál. Isten adja a maga jóra segítő kegyelmét a megválasztottra és a fontos örömlomásra helyezett rimaszombati református gyülekezetre. A presbyterium pedig óhajtván reméli, hogy a hívek is összeforradva, vállvetett buzgalommal munkálандják papjaikkal egyetemben az egyház javát.

Az egyháztanács ezek után érezvén azt, hogy szeretett első lelkészének elégtétellel tartozik az elszenvetett méltatlanságokért; *Samarjay* János főgondnok indítványára egyhangú lelkesedéssel a következő határozatot hozta:

„A rimaszombati ref. egyház presbyteriuma lelki örömmel és megnyugvással állapítja meg a valóságnak minden tekintetben megfelelő azon tény, hogy a rimaszombati ref. egyház köztisztviselőinek és megbecsülésnek örvendő szeretett lelképásztora: nagytisztviselői pálóczi *Czinke István* ur papi hivatásának teljes magaslátán állva, mindazon köteleességeket, amelyek az egyház-alkotmányról és szervezetről alkotott törvények a lelkésznek előírják, lelkesedéssel teljesíti. Hogy ezen feladata körében minden vasár- és ünnepnapon magas szárnyalású és szónokilag kidolgozott remek egyházi beszédekkel teszi élvezetessé s ez által kívánatosá a lelki gyönyörűségekre áhító hívek előtt az Isteni tisztelget; foglalkozik a betegekkel, ügyefogyottakkal és özvegyekkel; anyagi erejének mérlegelésével, sőt annak megfeszítésével is árvákat istápol; szeretetének melegevel összes híveit kivétel nélkül övedzi, hogy ur és szolga, gazdag és szegény között különbséget soha nem tett; e mellett nemcsak a lelki, hanem az anyagi haladás terén is számot tevő sikeres működést teljesített úgy az anya, mint különösen a szűkös helyzetben állott mezőtelkesi leányegyház érdekében. Apostoli munkásságát kiterjesztette a végvárként szereplő rimaszombati ref. egyházon túl levő ref. egyházak lelki gondozására s ezen nagyjelentőségű tevékenységének eredményeül jelentkezik ama tény, mely szerint szellemi és anyagi áldozatok árán Tiszolcon s Nyustán időszerűként Isteniszteletek tartása végett megjelenik, ezen helyeken az egyház-szervezeteket megalakította.

Egyházas életének, lángoló lelkesedésének s mély tudományának kell tudnunk azt, hogy a közbizalom egyházmegyénkben a tanácsbírói polczára emelte s abban pap-társai által a lelkes értekezlet elnöki tisztségére méltattott; ezek mellett pedig az egyházkerület benne egyik oszlopos tagját s papi jegyzőjét nemcsak, hanem az egyházkerületi tanügyi bizottságnak elnökét, a ker. lelkészvizsgáló bizottságnak tagját tisztelheti, a ki egyuttal országos zsinati képviselő is; s ha mindezekhez még nyilvánvalóvá tétetik, hogy pálóczi *Czinke István* egyházi irodalmi működése országosra emelkedett, így méltán állítható, miként a rimaszombati ref. egyház híret s tisztességét számottevően, sőt nagyban öregbítette.

Mindezeknek megállapítása után a rimaszombati ref. egyház a legnagyobb megbotránkozással vett tudomást azokról a pontozatokról, melyek a közelebb lefolyt papválasztás alkalmából „Mit kívánunk a jó paptól” cím alatt aláírás nélkül nyomtatásban megjelentek s melyeknek éle ugylátszik: nagytisztviselői *Czinke István* lelkész ur személye s működésének kedvezőtlen színben való feltüntetése irányult, nemkülönben azon „Emlékezés a rimaszombati papválasztás alkalmából” nyomtatásban

gyönyörű barna leány jelenik meg előttünk, a legszebb fehér atlasz ruhában. Egy fenséges alak büszke megjelenéssel, tudatában bájának és annak, hogy előtte önkénytelenül hajlik meg a dobogó férfi-szív, — és mégis bizonyos szerénységet eláruló bájos mosoly sugárzik andalusiai feketé szeméből reánk, mely megkap és elbűvöl. A bájos kis kísérő első bevezető akkordjai elhangzanak — és azután felesendül könnyedén a legérzesebb női „alt,” mely mint a hattyu-péhely emelkedik fel könnyedén a legtisztább és legmagasabb szopránig és olvasztja még a hétköznapi munkához szokott egyszerű polgári szíveket is. Majd gyöngéden elhaló pauza, azután álmotlies esend következik, mit egy falrengető tapsvihár tör meg. Azután a hálás újra- és újra, melynek egyszer vége szakad és feltámad bennünk a nehezítés, hogy miért nem hallhatjuk örökké a búvós éneket. — De végre is megnyugszunk, mert reményeink, mit e bájos teremtéshez fűztünk, immár bíbor köntössel ékesítették várakozásunkat és talán hamarabb, mint gondoltánk, a magyar opera deszkáin fogjuk üdvözölhetni Gömörvármegye gyöngyét.

Jönnek meg azután az egyes és kettős számok: *Fényes Margit* és *Fábián Gittától* előadva, melyekben ez ifjú művésznök tehetsége még jobban domborodik ki, a nagy és szép közönség hálás elismerésére.

De hát mint mindennek, ennek is vége szakad. Elnémul a bájos női ajak és elhallgat a zongora és hegedű is. Össze szalad a függöny és új erőt gyűjt a közönség a műsor második részére.

Kis negyedórai várakozás után szétnyílik ismét a függöny és egy ügyes bohózat „Tarantella” élvezetében találjuk magunkat. Igazán nehéz különbséget tenünk a szereplők között, mert mindannyian szerepüket kifogástalanul betanulva és átérve adták elő és folytonos derült hangulatban tartották a közönséget. Hogy az elismerésből és a tapsból nem mindenkinek egyformán jutott, az csak annak tudható be, miszerint nem mindenkinek egyforma terjedelmű szerepük jutott.

Könyves Dénes szerepében *Sztankovich* Károly tanár, a mulatozó férjet kifogástalanul mutatta be; Lujza, felesége szerepében *Fejér* Malvinka, e csinos temperamentumos urleány, mint ifjú tüzzől pattant erélyes menyecske remekelt; Katicza szerepében *Halasi* Lenke urleány nagyon ügyes és kedves alakítást mutatott be.

ugyancsak aláírás nélkül napvilágot látott versezete, mely már kifejezetten az ő becsült személyét helyezi homlokterbe, megbotránkozást okozva nemcsak a tisztességes gondolkodású református híveknél, de sőt a város más vallást követő lakosainál is.

Emnélfogva, midőn a férfiatlanul az ösmeretlenség sötétjében bujkáló pamflett és versszerzővel szemben a leghatározottabban állást foglal, s kijelenti, hogy az idézett nyomdatermékekben felsoroltak merő rágalmak.

A rimaszombati ref. egyház presbyteriuma nagytisztviselői pálóczi *Czinke István* ref. lelkész ur irányában változatlan nagybecsülésének, tisztelgetésének, benső szeretetének, működése iránt legteljesebb megalégedésének s hozzávaló igaz ragaszkodásának kifejezést adni kedves és elmulasztatlan kötelességének ösmeri; ezen érzelmeiről pedig őt jegyzőkönyvi kivonaton értesíteni rendeli.

Mint hogy pedig méltatlanul történt meghurcolása a nyilvánosság előtt történt, ezen határozatot a helyi lapokban is közzététetni határozza.

Reméljük, hogy ezen határozat tartalmát megértik azok, a kiket az megillet; s hisszük, hogy most már a béke áldásos napjai következnek a rimaszombati református egyháza.

Hírek és vegyesek.

Ujévi tisztelgés. Az új év első napján a vármegyei tisztikar *Lukács Géza* vármegyei főjegyző vezetése alatt tisztelgett *Bornemisza* László alispán, udvari tanácsosnál. A tisztikar szeretetét, ragaszkodását és jó kívánatait alispánja előtt a főjegyző tolmácsolta szép szavakkal s a múlt évben a családi gyász által sújtott alispánt, a jó férjet vigasztalni igyekezett. A mély hatást keltő beszédre az alispán szintén meghatva választ s állandó barátságos jóindulatáról és viszont meleg szeretetéről biztositván a tisztikart, azoknak egyenként és összesen is családjaikkal együtt sok szerencsét és örömet kívánt viszont az új évben.

Uj vizsgálobírók. Az igazságügyminister a rimaszombati kir. törvényszék területére vizsgálobíróvá dr. *Musotter* Miklós kir. törvényszéki bírót, állandó helyettesül pedig *Mészáros* István kir. törvényszéki bírót rendelte ki.

Orvossá avatás. Dr. *Honéczy* Gyula rimakovai körorvos derék fiát: *Honéczy* Gyulát december hó 20-ikán avatták fel Budapesten az orvosi tudorságok doktorává. Az előirt egy évi kórházi gyakorlatát a szorgalmas fiatalember most fogja megkezdeni.

Közigazgatási bizottsági ülés. A vármegye közigazgatási bizottsága holnap tartja szokásos havi ülését.

Választás. *Rábely* Béla horgosi (Csongrád) községi állatorvost lapunk kiadójának derék fiát — a bács megyei Mohol nagyközség állatorvosává választották meg. Új állását január hó 15-én foglalja el.

Eljegyzés. *Ungár* Sándor Guszonáról eljegyezte *Demeter* Ilonkát Jolsván.

Halálozás. A vármegyei tisztviselőkar egyik tehetséges és képzett fiatal tagja: *Bérczy* Kálmán hunyt el városunkban hirtelen f. hó 4-én. Nehány hónapig főispáni titkár volt, majd helyettes árvaszéki ülnök, s később vármegyei árvaszéki ülnök lett s ez állását szorgalommal és kiváló jogi képzettséggel töltötte be. Utóbbi időben idegbaja támadt, melyet súlyosabbá tett édes atyja három hét előtt bekövetkezett halála, s f. hó 4-én estelel a Hungária-szálló egyik vendégszobájában forgópisztolyal szíven lötte magát. Nehány pillanat alatt meghalt, s a hirtelen előhívott orvos már nem segíthetett rajta. Leveleket hagyott hátra, melyekben gyógyíthatatlan súlyos idegbaját hozza fel tette okául. Az eset

Kéry Oszkár szerepében *Dr. Langhoffer* László polgármester aratott nagy tetszést, mint fiatal gavallér. Dörnyögi igazgató szerepében *Horváth* János adta szerepét pompás derűtséget keltő alakítással. *Pour* Emilia urleány igen csinos és ügyes táncosné volt *Tarantella* szerepében. Mellette nem maradt hátra *Schörián* Irma urleány *Borsa* szobaleány szerepében. — Erről a kicsi szindarabról épen úgy, mint az estély zenei részéről csak a legszebb kritikát adhatjuk.

Nem teledkezhetünk meg *Lang* Bözske urleányról, továbbá dr. *Langhoffer* László polgármester, dr. *Hemsey* László városi ügyészről, *Hancsi* Ede igazgató, *Sztankovich* Károly és *Siró* János tanárokról, kik *Halasi* igazgató mellett bőven kivették részüket a sikerült estély rendezési teendőiből.

Körülbelül 11 órát vert a dobsinai öreg toronyóra, midőn az utolsó taps és „eljen” is elhangzott, azután pedig a 200 főre tehető nagy és intelligens közönség terített asztalok mellé ült, hol *Fejér* Endre vendéglős ügyes személyzetével a legnagyobb megalégedésre szolgálta fel a kitünő ételeket és italokat jutányos árban.

Az új esztendő beköszöntöte még az asztaloknál találta a közönséget, a mely pillanatban siettek egymásnak jót kívánni és dr. *Langhoffer* László polgármester pedig pohárral kezében köszöntötte fel a vendégeket és dobsinaiakat. — Vacsora után a közönség ismét bevonult a már akkor előkészített terembe és kezdetét vette a szép táncmulatság, a melyt Dobsina város még nem látott. De mi is régen láttunk annyi szép hölgyet együtt, mert Dobsinának nemcsak a vidéke szép, de valóban szép és kedves hölgyvilága is. A négyeseket 70 pár táncolta és táncosokban sem volt hiány. Különösen kitűnt magáért a jolsvai honvéd tisztikar szép számmal megjelent nyalka és ügyes táncosaival. A jó magyar muzsikát *Balogh* Bálint felsőbalogi származású primás és bandája szolgáltatotta. — A mulatság kiválóan reggelig tartott, a mikor a társaság még együtt lévő része *Halasi* Jenő igazgató vendégkeretű házához vonult a cigánynyal, hol terített asztal és korbelyes várta a vendégeket, s honnan csak a déli harangszó verte szíjjel őket. — Mikor pedig a társaság e része nyugodni tért, a másik már vigan szánkózott ki a regényes völgybe.

Itt már záránk krónikánkat, — és midőn a vi-

városszerte nagy szenzációt keltett, s a mélyen sújtott család iránt mindentelő öszinté részvét mutatkozik. Az elhunyt felesége szül *Kubinyi* Klemma, egyetlen kis fia *Lacika*, édes anyja: öz. *Bérczy* Elekné, nővére dr. *Sailer* Károlyné s apósa *Kubinyi* Andor kir. tan. pénzügyigazgató családjával gyászolja. A vármegyei házán és kaszinón kinttették a gyászlobogót s a vármegyei tisztviselőkara díszes koszorút helyeztek a ravatalra. A temetés f. hó 6-án délután nagy részvét mellett ment végbe s azon a vármegyei tisztviselőkara teljes számban megjelent. A sírnál az elhunyt végakaratahoz híven, beszédet nem mondtak.

Ügyvédi kamarai hír. A miskolci ügyvédi kamara közli, hogy *Hubay* Miklós ügyvéd, hubói lakos a kamara lajstromából saját kérelmére töröltetett, s tudomásul vétetett, hogy iratait dr. *Benyó* B. Gyula ügyvédnek adta át. Közli továbbá, hogy *Nagy* József rimaszécsi ügyvéd saját kérelmére — miután ügyvédi gyakorlatot nem folytat, a lajstromból töröltetett. Az irodája részére gondnok kirendelésének szüksége nem forgott tenn.

Hangverseny. A helybeli izr. nőegylet f. hó 15-én jótékonycéllal hangversennyel egybekötött táncestélyt rendez a „Hungária-szálló” nagytermében. A rendezés élén dr. *Krausz* Gyuláné elnöknő sokat táradozik s a siker érdekében a fiatalág rendező gárdája is buzgólkodik. A hangverseny műsora a következő: I. Gyermekek simfonia: Thiele Richardtól. a) Hajnali szerenád (Das Frühkonzert). b) Katona-induló (Soldatenmarsch). II. Felolvasás. Tartja: *Lur* Terka urasszony. III. I. Mendelsohn: Concert. Előadja: hegedűn *Schwarz* Jenő, zongorán kíséri *Cseka* Aladár. 2. Versek. Előadja: *Hoselitz* Árpád. 3. On revient toujours: *Jacoby* Viktortól. „En nem vagyok részeg” *Strausz* Oszkártól. Énekl: *Ardó* Ilonka urleány, zongorán kíséri: *Jellinek* József. 4. Fantásie concert. Zongorán előadja a szerző: *Cseka* Aladár. — A meghívók már szétküldtek, a ki tévedésből nem kapott volna meghívót, sziveskedjék dr. *Weinberger* Rezső ügyvéd — nőegyleti jegyző — urhoz fordulni.

Szilveszter estély. Régen volt alkalmunk gyönyörködni oly szép társaságban, mint a milyen az elmúlt szilveszter estélyén gyűlt össze kaszinóknban; a hagyományos estélyeket óhajtott a kaszinó feljuttani most is, s dícséretre legyen az ügyes rendezőségnek, élén *Medveczky* Sándor igazgatóval, mert az a jelen esetben is oly kitünően sikerült, hogy közszólással éljünk: „a legöregebb kaszinó tagok sem emlékeznek ily fényes kaszinó-estélyre.” Gyönyörű képet nyújtott a szép leányok és asszonyok koszorúja, tarkázva a fiatal emberek fekete gárdájával, s talán ha az első pillanatokban úgy látszott, mintha a táncos kevés lenne, mégis az *Oláh* Gyula muzsikájának megszólalása után mindenki tánczolt és pedig sokat, vigan s jókedvvel — 24 pár tánczolván a négyest is — míg nem a kaszinó öreg órája az éjfélt jelezte, s ekkor a villamos lámpák pillanatnyi eloltása után, mindenki igyekezett a társaság tagjainak legjobb szerencsekívánatait kitejezni. — Egy órai pompás kedvben eltöltött szünet után ismét folytatódott a táncz, szakadatlan, de fokozottabb jókedvben reggelig tartott, s az összejött társaság hálásan gondolva a kaszinó-estélyek rendezőségére, csak reggel 7 órakor osztott szíjjel. Az ételeket és italokat ez alkalommal is *Gede* István a Tompa szálloda jóhírű vendéglőse szolgáltatva általános megalégedésre.

Házi bál. Alig pihente ki a szilveszteri társaság a Kaszinóban rendezett s kitünően sikerült estély kellemes fáradaimait, már is újév napján ismét össze gyűlt, hogy vig mulatozás között bucsuzván el az ó évtől, az új esztendőt is így kezdje meg; s mondanunk sem kell talán, hogy ez év első napján *Gundelfingen* József és neje által rendezett társas összejövetel, mely teljesen bál jellegű volt, a kedves és figyelmes háziasszony, valamint a mindenre kiterjedő háziur gondossága folytán fényesen sikerült, mert nem látszott meg

dék nevében is letesszük az elismerés hervadhatlan koszorúját a szereplők és Dobsina város közönsége elé, egyuttal köszönetünket is nyilvánítjuk azért a szives el látásért, melyben részesültünk. — De ezzel szemben van egy kötelességünk, a mit nem mellőzhetünk.

Ez estélyen kétségtelenül arról győződünk meg, hogy a világtól elkerített kis Dobsinának olyan intelligens polgársága van, a milyennel édes hazánkban nem sok város dicsekedhetik. Együtt láttuk a város polgárságát az egyszerű bányász embertől és kohó mestertől felfelé a művelt és pénzarisztokratiáig és nem tudtuk megkülömböztetni, hogy ki melyik osztályba tartozik. Egytorma volt mindenkinek az öltözéke, egytorma művelt volt a társalgása és egytorma volt a mulatása. Ennél szerencsésebb helyzet ma az emberek érdek és hiú hullámtengerében el sem képzelhető és bizony többi városaink ezzel nem dicsekedhetnek. Keressük az okot még a pazaran világitott termekben és arról győződünk meg, hogy az érdem a polgárság részére billen, kik művelt, szerény, nem toladók, de önzertes emberek és az életet nem a koremai duhajkodásban és nem a lehaságban, de a szorgalmas munkában és a művelt érintkezésben keresik. Nem is válnak külön-külön, de együtt, egy helyiségben találják meg a szórakozás idejét, annak eszközeit és a kölcsönös megbeszélést.

Meggyőződünk arról is, hogy ilyen társadalmi élet mellett és ily közönség befogadására ott, hol a szellemi kultúra is a legmagasabb fokon van, a mostani vendéglő és annak helyiségei nagyon nagyon kicsinek bizonyultak. Építeni kell tehát Dobsina városnak egy díszes vigadót mielőbb, hogy a jövőben már abban ünnepelessük a haladás, a nemzeti erősödés diadalát. — Nemzetgazdasági és turisztikai szempontból is ezen óhaj és törekvés csak előnyös kívánság lehet, mely elől bizton reméljük a város vendégkeretű és helyesen gondolkozó polgársága nem fog elzárkózni.

Most pedig, midőn még egy hét múltán is a remek estély hatása alatt állunk és szíveinkben ma is viszhangzik a sok szép dal és gördül előttünk az ügyes kis színjáték és szemünk előtt lebegnek a bájos lenge női alakok: engedjék meg a dobsinaiak, hogy véltük együtt is köszönetünket nyilváníthassuk az áldozatkész szereplőknek azzal az óhajjal: Hogy a viszontlátásig!

a társaság egy tagján sem, hogy az elmúlt éjjel is mulatságban töltötte, s a sok táncz után épen oly friss erővel és vídám kedvvel járták a tánczot kivilágos-kivirradtig, hogy a másodnapos hangulatot csak a fokozottabb kedélyben lehetett felismerni. A szeretetreméltó háziak minden lehető elkövettek, hogy vendégeik jól érezzék magukat, s ezen fáradozásuk nem is maradt eredmény nélkül, mert a szép társaság tagjai ismét csak reggel 7 órakor egy jól és kellemesen eltöltött éjszaka emlékével bucsuztak el egymástól.

Üres az ülnöki állás. Még jőformán ravalra sem helyezték *Béreczy Kálmán* vármegyei árvaszéki ülnök kihált tetemeit, már is megindult a korteskedés ez állásra. Tény, hogy ez állás nem maradhat gazdátlanul és az ügyvitel is úgy kívánja, hogy az előbb betöltessék; s az is tény, hogy ki ez állásra pályázni óhajt, az adjon jelt magáról. Azonban nem hagyhatjuk szó nélkül, sőt megrovásunkat kell nyilvánítanunk azon eljárás felett, hogy a halál napján, mi este 5 órakor történt, már meginduljon a korteskedés. — Sűrűn olvassuk a közg. tisztviselők országos közlönyében, hogy más vármegyékben már azon üresedés és igazságos szokás honosodott meg, hogy üresedés esetén a főispán elnökle alatt a főbb tisztviselőkből és érdemesebb megyei bizottsági tagokból értekezlet alakul, kik aztán bírálat alá veszik, hogy melyik érdemesebb és régibb tisztviselőn van a sor és melyik tekintti a hivatalt élet-pályának és nem pedig üres úri passzióknak, vagy egy közbe tett grádusnak a magasabb állásra. Ez az értekezlet azután megjelöli, hogy kik az érdemesebbek a candidatióra és kinek van legtöbb joga az üresedésbe jutott állásra. Ez a helyes és igazságos eljárás, de ezt parancsolja már most a vármegyei tisztviselőkről alkotott új törvény is, mely világosan megszabja, hogy csak az candidálható, ki megfelelő gyakorlati képzettséget mutat fel az elméleti képzettség mellett. Mint üresedés tényét, hallottuk, hogy jelen esetben már a mi vezető férfaink is ezen álláspontokra helyezkedtek és rendes pályázat fog kiadatni és azután egy értekezlet fogja előre elbírálni, hogy melyik tisztviselőnek lesz joga ez állásra és a candidatióra. — Ajánljuk tehát a megyei bizottsági tagoknak, hogy a régi szokással hagyjanak fel és ne igérkezzenek el annak, ki előbb jön; mert könnyen megtörténhetik, hogy a törvény követelménye szerint jelöltjük, vagyis, hogy őszinték legyünk, önjelöltjük még candidátva sem lesz.

Vadászat. A rimaszombati salgótarjáni vasmű részvénytársaság szelvényei erdőségeiben, ma végződnek a három napos nagy hajtóvadászatok. Annak eredményéről jövő számunkban fogunk referálni.

Új évi üdvözlés megváltása. *Szántó Sándor* Tiszolc közönség jegyzője és neje újévi üdvözlés megváltása címén 4 koronát küldött szerkesztőségünkhöz általunk választandó jótékonykezeltre. Az összeget ezennel nyugtázzuk és 2 koronát a létesítendő munkáskórház, 2 koronát az iparosok nyugdíjalapja javára fordítottuk.

Téli sport. Vidám sportélet uralkodik a rimaszombati koresolyapályán. Hosszu várakozás után január megemeberte magát. Pompás, tükör-sima jég fedi a pályát. A tulajdonképeni megnyitást még 2-án volt vidám zeneszó mellett. Azóta a pályafelügyelőség érdeméből kitűnő a jég. Napjában kétszer söpörnek. Mindennap vizes pokróczozással simítják, ujítják meg a felületet, mely kivált a karácsonyi vakációról visszatérő mindkét nembeli ifjúságot kellemesen lepte meg. Iratkoznak is egyre-másra, kivált a mióta a híres párisi jós igazolta a magyar közmondásban rejülő ősigazságot, hogy „nem ette meg a farkas a telet.“ A felnőttek is egyre sűrűbben látogatják. Kivált amióta az elhőkéség és a választmány a villamos lámpák célszerű áthelyezésével minden második nap (a jövő héten hétfőn, szerdán és pénteken) 5-től 7-ig fényes esti ingyenes világítással igyekszik módot nyújtani a tisztviselő tagok kellemes szórakozásának, testi felüdülésének, melyre oly nagy szükségük van. — Az elhőkéség gondoskodott a sportszerű koresolyázás fejlesztéséről: a gyors, egyenes futás és kivált a műkoresolyázás megkedveltetésével, melynek napról-napra több nézője és követője akad. Eltiltotta ellenben a szánkókkal való helytelen futkározást, továbbá a veszélyes fogdoskát és az izléstelen ostort. Ma, vasárnap délután 2-től 4-ig ismét cigányzene lesz, mely mellett a francia négyesre készül az ifjúság, esetleg túrtánczokra is. — Figyelmeztetjük a tagokat arra, hogy tagsági jegyeiket a pályánál kiváltani sziveskedjenek annál is inkább, mert a jövő héttől kezdve, a ki évi tagsági jegyét (rendes és foglalkozó tagság évi 4 korona, pártoló tag, a ki nem koresolyázhat évi 2 korona; a családjegynél már a 3. családtag és minden következő szintén csak 2 koronát fizet) felmutatni nem képes: kénytelen lesz a 40 filléres napijegyet (zenekar 60 fill., tagoknak 20 fillér) megváltani mindaddig, míg éves jegyét ki nem váltja. — Ha az idő kedvező marad — amit valószínűvé tesz a hőmérséklet egyre fokozódó súlyosdása — a közel jövőben farsangi jégünnepélyre is készül az éllelmes rendező-bizottság.

Fiatalkoru bűnösök. A folyó év elején életbe lépett új büntető novella a 18 éven aluli fiatalkoru bűnösökre nézve külön intézkedést tartalmaz s a helybeli új. törvénytörvénykötésnél f. hó 5-én volt az első tárgyalás az új novella rendelkezése szerint. *Kolbay Sándor* kir. táblai bíró volt az elnök, *Lengyel György* és *Fodor Zoltán* a bírák. *Ráduly József* jegyző; a vádat dr. *Mészáros István* kir. ügyész képviselte. *Hegedűs János* 17 éves, *Budai János* 17 éves, *Lehotai János* 16 éves, *Tanko Sámuel* 13 éves, *Budai Miklós* 16 éves zeherjei lakosokat, mert 1909. okt. 24-ikén *Borsos János*nétól Zeherjén al-mát loptak, lopás büntetése helyett annak vétségében mondták ki bűnösnek és *dorgálásra* ítélték. *Budai* Amb-rús 20 éves zeherjei lakost 1 napi fogházra és 1 évi hivatalvesztésre ítélték. *Skokan István* 14 éves harmaczi lakost, mert 1909. okt. 7-én ott *Árvai József*nél szekrényét tellesztette s abból 500 koronát el akart emelni, de ebben megakadályoztatott, lopás büntetettének kísérlete helyett lopás vétségének kísérletében mondták ki bűnösnek és *dorgálásra* ítélték. — *Pókos Oláh* Zsuzsanna 13 éves tiszolczi lakost orgazdaság büntetése helyett annak vétségében marasztalták el dorgálásra, mert 1909. szept. 20-án a *Rácz András* lakásába az ablakon bemászott és a loptott holmit magánál tartotta. — *Milkó*

János 19 éves és *Milkó Lajos* 18 éves sajtórudnai lakosok 1909. nov. 11-én *Rothmann* Ede rozsnórudnai lakos házához a vágóhidról két darab leölt és ellopott juhot szállítottak. *Milkó Jánost* lopás vétsége miatt egy havi fogházra és 1 évi hivatalvesztésre ítélték, a fiatal-korú *Milkó Lajosra* vonatkozólag új tárgyalás lesz. — Végül *Karcs Lajos* 15 éves sereg-i fiút hat rendbeli — *Csomatekén* és *Sőregen* elkövetett lopás büntetettének kísérlete miatt 15 napi fogházra ítélte a bíróság s ebből is a vizsgálati fogság által nyolcz napot kitöltöttnek vett. Ezt az ítéletet az ügyész is s a vádlott és védője megfélembrezték.

Gömörvármegye napfára az 1910. évre megjelent *Lévai* Izsó könyvkereskedő kiadásában s 1 koronáért lapunk kiadóhivatalában is kapható.

Pénzüntézet közgyűlés. Lapunk mai számának hirdetési rovatában a rimaszombati Kereskedelmi és Közgazdasági Bank Részvénytársaság közzétette 1909. évi zárszámadását s közgyűlését f. hó 20-ikára hívta egybe. — Mérlegének szakszerű bírálatát, később tesszük közzé, most csak felemlítjük, hogy 1909. évi tiszta nyereség 39521 korona 48 fillér, tehát az 1908. évi kétszerese s részvényeseinek 6%, tehát 30 korona osztalékot fizet 1910. február hó 15-től kezdődőleg.

Munkásjutalmazások. A miskolczi Keresked. és Iparkamara előterjesztésére az ez évi 100—100 koronás munkásjutalmat és elismerő oklevelet *Kossuth Ferenc* kereskedelmi miniszter a következőknek ítélte meg: *Mátzer Mór* üveges-segédnek, (Koós Sománál Miskolc), *Vozár János* lemezviró Rimamurány Salgótarjáni Vasmű r.-t. borsodnádasi lemezgyárában, *Kratochvíla Antal* hisnyói vasöntő, *Krebsz János* teremüsternek Nagyszabos, *Szokolka György* szabósegédnek, (Aczél Andornál Rozsnyó) és *Varga Gábor* fazekas-segédnek (özv. Demkó Károlyné örökösénél Gyöngyös).

Nyustyai hetivásár. A miskolczi Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, miszerint Nyustya községben a csütörtöki napon, illetve ha e napra ünnep esnék, úgy a közvetlenül rá következő pénteki napon tartatni szokott hetivásárt ezentul állandóan sertés felhajtással kibővítvé tartassák.

Tévedés azt hinni, hogy a poloskák petéikkel együtt ki nem irthatók. Ha a *Löcherer „Gimezin poloskairtót“* használjuk, úgy nemesak az élő poloskák pusztulnak el rögtön, de a „Gimezin“ hatása folytán a peték nyomban kiszáradnak s többé ki nem kelnek. A *Löcherer Gimezin* mindenütt használható, szövetet, bútort, falat vagy festést nem piszkít; nyomot vagy foltot nem hagy. Kapható: **Geduly gyógyszerüzében Rimaszombaton**, valamint a készítőnél: **Löcherer gyógyszerüzésnél Bártfán.** (7-5)

A „Napközi Otthon“ névnapmegváltási alapítványára *Terray István* 10 koronát, — folyó kiadásaira *Lusztig Menyhért* 3 koronát, *Kohn Albertné* 20 l. babot, 20 lit. burgonyát, *Kriszó Tamásné* 3 kor., *Balogh Samuné* (Serke) 5 koronát adományoztak. Fogadják há-lás köszönetemet. — Rimaszombaton, 1910. január hó 8. *Dr. Marikócskykné.*

A rimaszombati „Polgári Olvasókör“ szilveszter-est alkalmával a bevétel volt 232 kor. 88 fill. a kiadás volt 88 kor. 70 fill.

maradvány: 144 kor. 18 fill. Ez alkalomból köszönettel nyugtázzuk a következő szíves felülfizetéseket: *id. Rábely Miklós*, *Weisz Manó* 2—2 kor., *Miskolczy Lajos*, *Bródy József*, *Tarjányi Lajos*, *Finkey Ödön*, *Simon László*, *ifj. Cziprusz István*, *N. N.*, *özv. Koós Ferenczné*, *N. N.*, *Szoyka Pál*, *Majoros József*, *N. N.*, *Hlozek János*, *Szabó József m.*, *Kovács István* 1—1 kor., *Kuchta Dániel* 40 fill., *N. N.* 20 fill. Összesen 19 kor. 60 fill. — *Rónay*, pénztáros.

Nyugtázás. Lapunk múlt heti számában beszámoltunk a feledi ifjúság által múlt hó 28-án rendezett Cabaret erkölcsi sikeréről, s mint halljuk anyagi tekintetben is fényesen sikerült, a mennyiben a jótékony-cél érdekében felülfizetések is történtek, melyért ez uton fejezi köszönetét és nyugtáz a rendezőség. Felülfizettek: *özv. Beliczky Viktor*né 2 kor., *Bihary Aladár* 4 kor., *Czibur Pál* 2 kor., *Czagány János* 2 kor., *Draskóczy Lászlóné* 5 kor., *Hámos Antal* 10 kor., *Horváth József* 3 kor., *Máriássy László*, *Máriássy Gyula*, *N. N.* 1 kor., *dr. Osváth Gyula* 2 kor., *Szentmiklósy Kálmán* 6 kor., *ifj. Szontagh Zoltán* 10 kor., *Vágó Gyula* 2 kor.

Nyugtázás. Újévi üdvözlés megváltása címén az iparos nyugdíj egyesület javára betolyt következő adományokat köszönettel nyugtázzuk: *dr. Kovács László* és *dr. Gyürky Pál* 2—2 kor. *id. Rábely Miklós*, *Szabó József m.*, *Hecksch Bertalan*, *Soós Gyula*, *Vigh Gábor*, *Haas Salamon*, *Rónay Gyula*, *Szabó István*, *Letkovits Ferenc*, *Braun Zsigmond*, *Grosinger Miksa*, *Rábely Etta*, *Reisz M.*, *Baksay József* és *dr. Braun Gyula* 1—1 kor. *ifj. Rábely Miklós* és *Derekas János* 60—60 fillér, *Eszenyi Gyula*, *Weisz Károly*, *Kohuth Lajos*, *Józsa Ignác*, *özv. Enyedy Miksné*, *Lusztig Menyhért*, *Lendvay Pál*, *Weisz Manó*, *Seidner Géza*, *Barányi György*, *Lévai Izsó*, *Tarjányi Lajos*, és *Hlozek János* 50—50 fillér, *Neumann Mór* 40 fill. *Vályi Ferenc* 30 fill., *Tóth István* 20 fill., *Blumenthal L.* és *S.* 10—10 fillér.

Kovács István, pénztárnok.

Hirdetmény.

A Tornaljai Takarékpénztár közhírré teszi, hogy kölesönök után **1910. január hó 1-től** a kamatlábat az alábbi kimutatás szerint állapította meg:

I. Váltóknál:	
a) 2000 koronáig	7 1/2 %
b) 2000 koronától 5000 koronáig	7 %
c) 5000 koronától 10000 koronáig	6 1/2 %
d) 10000 koronán felül	6 %
II. Nyílt hitelekknél:	
a) 20000 koronáig	6 1/2 %
b) 20000 koronán felül	6 %
III. Jelzálog-kölesönöknél:	
a) 600 koronáig	6 1/2 %
b) 600 koronán felül	6 %

Tornalja, 1909. december 30.

A Tornaljai Takarékpénztár Igazgatósága.

Meghívó.

A Putnoki Takarékpénztár részv.-társaság

t. részvényesei ezennel tisztelettel meghívotnak a **folyó évi január hó 26-án**, délelőtt 9 órakor az intézeti helyiségben tartandó

évi rendes közgyűlésre,

mely a következő **tárgysorozattal** fog megtartatni:

1. Jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes választása.
 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1909. üzletéről, ennek kapcsán a zárszámadás bemutatása, mérleg megállapítása, a tiszta nyereség felosztása és a felmentvény megadása feletti határozathozatal.
 3. Napibiztosok választása.
 4. Alapszabályszerű indítványok.
- Putnok, 1910. január hó 6-án.

1—2

Az igazgatóság.

Pályázat körorvosi állásra.

6221. sz. A Gömör és Kishontvárm. rozsnóyi járásában **Csetnek nagyközség székhelyén** 17 községből, 1600 kor. évi törzsfizetés, 5 évenkénti s nyugdíjba is beszámítandó 200 kor. korpótlók s vármegye részéről kormányhatósági jóváhagyás elé terjesztett szabályrendeletben megállapított 500 kor. lakkör és 500 kor. fuvaratálánnyal, a szabályrendeletileg meghatározott látogatási és fuvardíjakkal rendszeresített

körorvosi állás

az első ízben f. évi decz. hó 17-ére hirdett pályázat alkalmával képesített pályázók hiányában be nem töltvén, erre az 1886. évi XXII. t.-cz. 82. §. illetőleg az 1908. évi XXXVIII. tcz. 6. §. alapján újból pályázatot hirdetek. — Megjegyzésként közlöm, hogy a körorvosi kerületben több nagyobb ipartelep van, melyek közül a választandó körorvos a Konkordia vasgyár és bányatársulattól évi 200 kor. tiszteletdíjat is élvez s ezenkívül a kör. községei részéről nyújtandó nagyobb személyi pótlékra van kilátása.

Felhívom a pályázni kívánó orvostudorokat, hogy az 1908. évi XXXVIII. tcz. 7. §-ában előirt képesítést s eddigi működésüket igazoló eredeti okmányikkal felszerelt pályázati kérvényeiket **1910. évi február hó 10-ik** napjáig hivatalomhoz nyújtsák be.

A körorvost választó gyűléso határidejét **Csetnek községben a község házához 1910. évi február hó 15-ik** nagjának d. e. 11 órájára tűzöm ki.

Rozsnyó, 1909. december 21.

2—3

Nagy, főszolgabíró.

A putnoki hitelbank r.-t. igazgatósága

közhírré teszi, hogy az **állandó jellegű** betétek után:

500 koronáig	4 %
501 kor.-tól 5000 koronáig	4 1/2 %
5000 koronán felül	5 %
változó betétek után	4 % kamatot és a tőkekamatadót fizeti.

2—2

Hirdetmény.

4050. sz. — A nagyroczei kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ambrozi Mihály** garantói lakos végrehajtatónak Amerikában ismeretlen helyen tartózkodó s dr. *Bottó Milán* nagyroczei ügyvéd kirendelt ügygondnok által ügygondnokolt *Kopcsár Mátyásné* szül. *Csipka Julia* koháryházi lakos végrehajtatást szenvedő elleni 22 kor. 34 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyroczei kir. járásbíró) területén lévő *Koháryháza* községben tekvő a koháryházi 151. sz. tjkvben foglalt A. I. 1—3, 5—12 és 14—17 sorszámok alatt felvett külső ingatlanoknak a B. 5. sorsz. alatt a *Csipka Juliánna* nevében álló 1/2-ed részére 507 koronában,

a koháryházi 408 sz. tjkvben foglalt A. I. 1—2 sorsz. 75. hrsz. belsőség 164 sz. ház, esür, gazdasági épületek az udvar és az ehhez tartozó erdő és legelő illetőségeire, mely B. 3. sorsz. a 1/2-ed részben *Csipka Juliánna* és B. 6. alatt *Kopcsár András*, kinek neje *Stjávina Zsuzsanna* nevében áll, a mely utóbbira a tulajdonát képező tele rész a végrehajtatási zálogjog bekebelezése után ezzel a teherrel iratotat reá 466 koronában és a koháryházi 528 ik sz. tjkvben foglalt A. I. 1, 2. sorsz. 75 hrsz. belsőség 165. népsorszámu ház és udvar s az ehhez tartozó erdő és legelő illetőségből a B. 11. sorsz. a *Kopcsár Mátyásné Csipka Juliánna* nevében álló 1/12-ed rész illetőségére 539 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1910. évi **február 28.** napján délelőtti 10 órakor *Koháryháza* községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is, de a kikiáltási ár 1/2-ad részénél olesőbban eladatni nem fogtak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át, azaz 50 kor. 70 fill., 46 koronát és 53 kor. 90 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kelt Nagyroczen 1909. december hó 17. napján.

Gazda, kir. járásbíró.

